

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ เกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๗ (๒) (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ และข้อ ๖๕ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๘ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๓) ระเบียบคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๔) ระเบียบคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๕) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“กรรมการสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“ก.พ.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ก.อ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“พนักงานราชการ” หมายความว่า พนักงานราชการที่สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างประจำตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการที่สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างตามหมวด ๑๑ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๘

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างตามข้อบังคับนี้

“ผู้อุทธรณ์” หมายความว่า บุคลากรผู้มีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อบังคับนี้ และให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายให้อุทธรณ์แทนด้วย

“ผู้ร้องทุกข์” หมายความว่า บุคลากรผู้มีสิทธิร้องทุกข์ตามข้อบังคับนี้ และให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ร้องทุกข์แทนด้วย

“ผู้บริหาร” หมายความว่า รองอธิการบดี และ ผู้ช่วยอธิการบดี

“คณาจารย์ประจำ” หมายความว่า ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยที่สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิซึ่งดำรงตำแหน่งวิชาการ

“หัวหน้าหน่วยงาน” หมายความว่า คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าส่วนงานภายในที่จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิด้วย

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๕ ในกรณีข้อบังคับนี้มิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยตีความข้อบังคับนี้ หรือในกรณีที่ข้อบังคับนี้ไม่ได้กำหนดไว้ ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

คณะกรรมการ

ข้อ ๗ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ก.อ.ม. ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิของมหาวิทยาลัย เป็นประธาน

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำและข้าราชการของมหาวิทยาลัย ซึ่งคัดเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๓) กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการที่สภาคณาจารย์และข้าราชการของมหาวิทยาลัยมีมติมอบหมาย จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้บริหารที่มีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งคัดเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๕) หัวหน้าหน่วยงานที่มีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งคัดเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๖) ผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารงานบุคคล ด้านกฎหมาย หรือด้านการบริหารจัดการภาครัฐ จำนวนสองคน เป็นกรรมการ

กรรมการตามวรรคหนึ่งจะต้องไม่เป็นบุคคลเดียวกันกับคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งบุคลากรโดยคำแนะนำของอธิการบดีเป็นเลขานุการหนึ่งคน และผู้ช่วยเลขานุการไม่น้อยกว่าหนึ่งคน

ข้อ ๘ กรรมการตามข้อ ๗ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการในประเภทนั้น

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) สภามหาวิทยาลัยมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการ สภามหาวิทยาลัยทั้งหมดให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการตามข้อ ๗ วางลงไม่ว่าด้วยเหตุใด และยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างให้ ก.อ.ม. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๗ วางลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ที่ได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่ วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนก็ได้ โดยให้ ก.อ.ม. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๗ พ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการอื่นขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีกรรมการใหม่แล้ว ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานหรือกรรมการภายในเก้าสิบวันก่อนวันครบวาระการดำรงตำแหน่ง

ถ้าปรากฏภายหลังว่า ก.อ.ม. รายใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามหรือการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งเช่นว่านี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่

ข้อ ๙ ก.อ.ม. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาอุทธรณ์ของข้าราชการกรณีถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน หรือถูกกล่าวกล่าวตักเตือนหรือถูกทำทัณฑ์บนเพราะเหตุกระทำความผิดทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือโทษทางจรรยาบรรณ เพื่อเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยประกอบการพิจารณาวินิจฉัย

(๒) พิจารณาอุทธรณ์ของพนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้างกรณีถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกกล่าวกล่าวตักเตือนหรือถูกทำทัณฑ์บนเพราะเหตุกระทำความผิดทางวินัยหรือโทษทางจรรยาบรรณ เพื่อเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยประกอบการพิจารณาวินิจฉัย

(๓) พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของบุคลากรและลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัย กรณีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เว้นแต่ เป็นกรณีการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย หรือที่กฎหมาย ข้อบังคับ หรือระเบียบของมหาวิทยาลัย กำหนดให้คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของผู้บังคับบัญชาเป็นที่สุด ทั้งนี้ ลูกจ้างประจำร้องทุกข์ได้เฉพาะกรณีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาระดับที่ต่ำกว่าอธิการบดีเท่านั้น เพื่อเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยประกอบการพิจารณาวินิจฉัย

(๔) พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยที่ถูกสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยประกอบการพิจารณาวินิจฉัย

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๐ การประชุมของ ก.อ.ม. ต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ในกรณีที่การพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ต้องเลื่อนมา เพราะไม่ครบองค์ประชุม หากได้มีการนัดประชุมเรื่องนั้นอีกภายในสิบสี่วันนับแต่วันนัดประชุมที่เลื่อนมา และการประชุมครั้งหลังนี้มีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดให้ถือว่าเป็นองค์ประชุม ทั้งนี้ ต้องระบุนความประสงค์ให้เกิดผลตามข้อนี้ไว้ในหนังสือนัดประชุมด้วย

ในการประชุมถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัว ก.อ.ม. ผู้ใดโดยเฉพาะ ห้าม ก.อ.ม. ผู้นั้นอยู่หรือออกเสียงในที่ประชุม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะชี้แจงข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมและเมื่อชี้แจงแล้วให้ออกจากที่ประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

ข้อ ๑๑ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร

ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุมและความเห็นของ ก.อ.ม. และหากกรรมการ ก.อ.ม. ฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ความเห็นของ ก.อ.ม. ให้แสดงข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและเหตุผลไว้ด้วย และต้องลงลายมือชื่อของ ก.อ.ม. ที่พิจารณาเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์นั้นในความเห็นนั้นด้วย

ข้อ ๑๒ ประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้จะทำการพิจารณาอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ไม่ได้

- (๑) เป็นคู่กรณีเอง
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- (๓) เคยเป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสกับคู่กรณี
- (๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้ซึ่งอยู่กินกับคู่กรณีที่ เป็นบุคคลเพศเดียวกันโดยกำเนิดในลักษณะเดียวกันกับชายหญิงที่อยู่กินกันฉันสามีภริยา
- (๖) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น
- (๗) เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานในความเป็นจริงไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องในความเป็นจริงนับได้เพียงภายในสามชั้นของคู่กรณี
- (๘) เป็นลุง ป้า น้า อา ของคู่กรณี
- (๙) เป็นหรือเคยเป็นบุตรบุญธรรมของคู่กรณี หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้รับคู่กรณีเป็นบุตรบุญธรรม
- (๑๐) เป็นผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกับคู่กรณีในสถานที่เดียวกันในลักษณะคร่ำเรือนเดียวกัน
- (๑๑) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี
- (๑๒) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี
- (๑๓) เป็นลูกจ้างหรือที่ปรึกษาซึ่งได้รับค่าตอบแทนของคู่กรณี

(๑๔) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กำหนดกรณีอื่นที่เจ้าหน้าที่จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้

ข้อ ๑๓ ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. โดยทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านยื่นต่อประธาน ก.อ.ม. ภายในระยะเวลาอุทธรณ์ ถ้าประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. ผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกส่งลงโทษทางวินัย
- (๒) มีส่วนได้ส่วนเสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกส่งลงโทษทางวินัย
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์
- (๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นหรือเคยเป็นผู้ส่งลงโทษทางวินัย
- (๕) เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการดำเนินการทางวินัยหรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์
- (๖) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์

เมื่อประธาน ก.อ.ม. ได้รับเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์แล้ว ให้ ก.อ.ม. แจ้งสิทธิคัดค้านประธาน ก.อ.ม. และกรรมการ ก.อ.ม. ตามข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ให้ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว

ในกรณีมีการคัดค้านประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ก.อ.ม. ตามวรรคหนึ่ง ก่อนเริ่มพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ ให้ประธาน ก.อ.ม. เรียกประชุมเพื่อพิจารณาเหตุคัดค้านนั้นว่าสมควรถอนตัวหรือไม่ โดยในการประชุมดังกล่าวให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากที่ประชุม ทั้งนี้ กรรมการ ก.อ.ม. ซึ่งถูกคัดค้านอาจขอถอนตัวจากการพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ เว้นแต่การถอนตัวนั้นจะมีผลกระทบต่อองค์ประชุม ก.อ.ม. อาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณาขอให้กรรมการ ก.อ.ม. เข้าร่วมประชุมต่อไป

กรณีที่กรรมการ ก.อ.ม. มิได้ขอถอนตัว ให้ที่ประชุม ก.อ.ม. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน ถ้าที่ประชุมมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้านเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบ และไม่ให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์เรื่องนั้น เว้นแต่การให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ด้วยก็ได้

การที่กรรมการ ก.อ.ม. ผู้ถูกคัดค้านที่ถูกสั่งไม่ให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์หรือถอนตัวเพราะมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านนั้น ย่อมไม่กระทบถึงการกระทำใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้วแม้ว่าจะได้ดำเนินการหลังจากที่ได้มีการยื่นคำคัดค้าน

ข้อ ๑๔ ในกรณีมีเหตุอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ซึ่งมีสภาพร้ายแรง อันอาจทำให้การพิจารณาอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ไม่เป็นกลาง กรรมการ ก.อ.ม. ผู้นั้นจะทำการพิจารณา ในเรื่องนั้นไม่ได้

กรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ถ้าผู้นั้นเห็นเองว่าตนมีกรณีดังกล่าว ให้ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อนและแจ้งให้ ประธาน ก.อ.ม. ทราบ

(๒) ถ้ามีคู่กรณีคัดค้านว่าผู้นั้นมีเหตุดังกล่าว หากผู้นั้นเห็นว่าตนไม่มีเหตุตามที่คัดค้านนั้น ผู้นั้นจะทำการพิจารณาเรื่องต่อไปก็ได้แต่ต้องแจ้งให้ประธาน ก.อ.ม. ทราบ

(๓) ให้ ก.อ.ม. มีคำสั่งหรือมีมติโดยไม่ชักช้า ว่าผู้นั้นมีอำนาจในการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ หรือร้องทุกข์ในเรื่องนั้นหรือไม่

ทั้งนี้ให้นำหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ บทบัญญัติข้อ ๑๒ ถึงข้อ ๑๔ ไม่ให้นำมาใช้บังคับกับกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หากปล่อยให้ล่าช้าไปจะเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยไม่มีทางแก้ไขได้ หรือไม่มี เจ้าหน้าที่อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนผู้นั้นได้

หมวด ๒

การยื่นอุทธรณ์และการดำเนินการก่อนการพิจารณา

ข้อ ๑๖ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๗ การอุทธรณ์ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก มีสิทธิ อุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ.ร. กำหนด

(๒) ข้าราชการผู้ใดถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนหรือถูกกล่าว ตักเตือนหรือถูกทำทัณฑ์บนเพราะเหตุกระทำความผิดทางวินัยหรือถูกลงโทษทางจรรยาบรรณ ผู้นั้นมีสิทธิ อุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัย ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

(๓) พนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างผู้ใดถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือถูกลงโทษทางจรรยาบรรณ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ม. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ลงโทษหรือหนังสือ เพื่อเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

(๔) พนักงานราชการผู้ใดถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกลงโทษทางจรรยาบรรณ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้ออกคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือจรรยาบรรณ แล้วแต่กรณี ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

(๕) ลูกจ้างประจำ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัย

ในกรณีที่บุคลากรผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยยังไม่ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ม. แต่ถึงแก่ความตายในระยะเวลาอุทธรณ์ตาม (๒) และ (๓) ให้ทายาทของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัย มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย

ข้อ ๑๘ ความในข้อ ๑๗ (๒) และ (๓) มิให้ใช้บังคับกับการถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) สมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) เมื่อมีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่พนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่

(๓) ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(๔) ถูกจำคุกในความผิดที่ไม่ใช่การกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๑๙ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยเป็นเรื่องเฉพาะตัวต้องกระทำด้วยตนเอง

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ ผู้อุทธรณ์จะมอบหมายให้ทายาทโดยธรรมหรือบุคคลอื่นในกรณีที่ไม่มีทายาทโดยธรรม ทำการอุทธรณ์แทนได้ โดยมีหลักฐานประกอบ ทั้งนี้ การมอบหมายให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถที่จะมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือโดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน

ในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ถึงแก่ความตายไปก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ทายาทคนหนึ่งคนใดของผู้นั้น มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งแทนได้

ข้อ ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ รวมทั้งมีสิทธิขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลหรือพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอุทธรณ์ถูกลงโทษด้วย ทั้งนี้ หากพยานหลักฐานดังกล่าวมีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้พ้นสภาพ ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันรับทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้พ้นสภาพไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าวทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้พ้นสภาพ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้พ้นสภาพที่ปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ข้อ ๒๒ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัย หรือประธาน ก.อ.ม. แล้วแต่กรณี โดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์
- (๒) คำสั่งหรือหนังสือที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์
- (๓) วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งหรือหนังสือที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์
- (๔) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งหรือหนังสือที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๕) คำขอของผู้อุทธรณ์

(๖) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาของ ก.อ.ม. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือทำเป็นหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัย หรือประธาน ก.อ.ม. ต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาก่อนที่ ก.อ.ม. จะเริ่มพิจารณา

ข้อ ๒๓ การยื่นอุทธรณ์ตามข้อ ๒๒ ให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับต่อสำนักงานสภามหาวิทยาลัยหรือเลขานุการ ก.อ.ม. แล้วแต่กรณี โดยสามารถยื่นอุทธรณ์ด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ในกรณียื่นด้วยตนเอง ให้นับวันที่สำนักงานสภามหาวิทยาลัยหรือเลขานุการ ก.อ.ม. ประทับตรารับหนังสือไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณเป็นวันยื่นอุทธรณ์ ในส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ของหนังสือเป็นวันยื่นอุทธรณ์ ทั้งนี้ การนับระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ให้นับแต่วันที่ประธาน ก.อ.ม. ได้รับหนังสืออุทธรณ์ และให้ ก.อ.ม. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบด้วย

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. หากสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอุทธรณ์นั้นแล้วเสร็จก่อน ให้คำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมนั้นตกไป

ข้อ ๒๔ เมื่อสำนักงานสภามหาวิทยาลัยหรือเลขานุการ ก.อ.ม. ได้รับหนังสืออุทธรณ์ตามข้อ ๒๓ แล้ว ให้จัดส่งหนังสืออุทธรณ์ไปยังประธาน ก.อ.ม. ภายในเจ็ดวัน เพื่อให้ ก.อ.ม. พิจารณาดำเนินการตามข้อบังคับฉบับนี้ และให้สำนักงานสภามหาวิทยาลัยหรือเลขานุการ ก.อ.ม. แล้วแต่กรณี รายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบในการประชุมครั้งถัดไปด้วย

หมวด ๓

การพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๒๕ ให้ ก.อ.ม. ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประธาน ก.อ.ม. ได้รับอุทธรณ์ ทั้งนี้ ไม่นับรวมระยะเวลาการดำเนินการตามข้อ ๒๗ วรรคสาม และเมื่อ ก.อ.ม. พิจารณาเสร็จแล้วให้เลขานุการของ ก.อ.ม. เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาวินิจฉัยในการประชุมสภามหาวิทยาลัยต่อไป

กรณีที่ ก.อ.ม. ไม่สามารถพิจารณาให้แล้วเสร็จตามระยะเวลา ตามวรรคหนึ่ง ให้ประธาน ก.อ.ม. ขออนุญาตขยายระยะเวลาต่อนายกสภามหาวิทยาลัย พร้อมแสดงเหตุผลประกอบการขยายระยะเวลา แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินครั้งละสามสิบวัน

ข้อ ๒๖ อุทธรณ์ที่ ก.อ.ม. จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นไปตามข้อ ๒๒ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๗

ในกรณีที่ ก.อ.ม. เห็นว่าหนังสืออุทธรณ์ที่ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่งนั้น อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือไม่ลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ก.อ.ม. มีอำนาจสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้อุทธรณ์มิได้ปฏิบัติตามก็ให้มิตีไม่รับอุทธรณ์

ข้อ ๒๗ ก.อ.ม. อาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมรวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ การพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวต้องให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันที่มหาวิทยาลัยได้รับหนังสืออุทธรณ์ ระยะเวลาเก้าสิบวันดังกล่าวมิให้นับรวมระยะเวลาตามวรรคสามด้วย

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้า ก.อ.ม. เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสั่งให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปด้วยก็ได้ ทั้งนี้ การสอบสวนดังกล่าวต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจาก ก.อ.ม.

ในการสอบสวนตามวรรคสอง ผู้บังคับบัญชาจะตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่หรือจะมอบให้คณะกรรมการสอบสวนเดิมเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนก็ได้

ในกรณีที่ ก.อ.ม. เห็นว่าข้อเท็จจริงซึ่งได้มาจากการแสวงหาเพิ่มเติมตามความในข้อนี้ อาจเป็นผลร้ายหรือไม่เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ ให้เลขานุการ ก.อ.ม. มีหนังสือแจ้งผู้นั้นให้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนภายในเวลาที่ ก.อ.ม. กำหนด

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ม. รับฟังแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้นั้นมีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในกระบวนการพิจารณาของ ก.อ.ม. ได้ การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าผู้อุทธรณ์หรือ ก.อ.ม. ให้ถือว่าเป็นการกระทำแทนผู้นั้น เว้นแต่ผู้อุทธรณ์จะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น และหาก ก.อ.ม. พิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

หากผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษจะแถลงแก้ ก็ให้มาแถลงแก้หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชา ผู้ส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์มาแถลงด้วยวาจาแล้วประสงค์จะยื่นเอกสารเพิ่มเติม ก.อ.ม. อาจอนุญาตให้ยื่นได้ แต่ต้องยื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มาแถลงการณ์ด้วยวาจา

ข้อ ๒๙ เมื่อความปรากฏแก่ ก.อ.ม. ว่าผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนการพิจารณาของ ก.อ.ม. ให้รอการพิจารณาอุทธรณ์ออกไปจนกว่าทายาทตามข้อ ๑๙ จะมีคำขอเข้ามาหรือโดยที่ ก.อ.ม. เรียกเข้ามาเพื่อเปิดโอกาสให้ทายาทเข้ามาแถลงชี้แจงประเด็นการอุทธรณ์ โดยให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อประธาน ก.อ.ม. ภายในกำหนดสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตาย และให้ ก.อ.ม. ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ต่อไป ทั้งนี้ จะวินิจฉัยเป็นผลร้ายยิ่งกว่าแก่ผู้อุทธรณ์ที่ถึงแก่ความตายนั้นไม่ได้

ข้อ ๓๐ ผู้อุทธรณ์จะถอนอุทธรณ์ในเวลาใด ๆ ก่อนที่ ก.อ.ม. หรือสภามหาวิทยาลัยจะพิจารณาหรือวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. หรือนายกสภามหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถอนอุทธรณ์ด้วยวาจาให้ ก.อ.ม. หรือสภามหาวิทยาลัยบันทึกไว้และ

จัดให้ผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน เมื่อถอนอุทธรณ์แล้วการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ
ทั้งนี้ การถอนอุทธรณ์ดังกล่าวไม่ตัดสิทธิผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ใหม่ภายในระยะเวลาอุทธรณ์

ข้อ ๓๑ ให้ทำเป็นคำสั่งจำหน่ายเรื่อง โดยให้มหาวิทยาลัยจัดทำและจัดส่งคำสั่งจำหน่าย
เรื่องให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้อุทธรณ์ขอถอนอุทธรณ์
- (๒) ผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีสถานะเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย
- (๓) เรื่องที่ยื่นอุทธรณ์เป็นกรณีเดิมที่สภามหาวิทยาลัยได้เคยพิจารณามีคำสั่งหรือ
คำวินิจฉัยแล้ว
- (๔) มหาวิทยาลัยแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ให้เป็นไปตามคำขอ
ในอุทธรณ์แล้ว
- (๕) หนังสืออุทธรณ์อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือ
ไม่ลงลายมือชื่อ ที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ซึ่ง ก.อ.ม. ได้สั่งให้แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์
ไม่ปฏิบัติตาม

- (๖) ยื่นอุทธรณ์เกินระยะเวลาที่ข้อบังคับนี้กำหนด
- (๗) เหตุอื่น ๆ ที่ ก.อ.ม. กำหนด โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๒ คำสั่งจำหน่ายเรื่องอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ชื่อผู้อุทธรณ์
- (๒) ชื่อคู่กรณีในอุทธรณ์
- (๓) เหตุแห่งการออกคำสั่ง

ข้อ ๓๓ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว ให้เสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อ
พิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

- (๑) การสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้ยกอุทธรณ์
- (๒) การสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำ
ความผิดวินัยไม่ร้ายแรงแต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น
- (๓) การสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิด
วินัยไม่ร้ายแรงควรได้รับโทษเบาลง ให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง
- (๔) การสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิด
วินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้งดโทษโดยให้ทำ
ทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๕) การสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมและเห็นว่าการกระทำของผูุ้ทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผูุ้ทธรณ์กระทำผิดวินัย ให้อภัยโทษ

(๖) ข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม

(๗) การสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผูุ้ทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และยังมีได้มีการสอบสวนในข้อหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แจ้งผู้บังคับบัญชาดำเนินการต่อไป

(๘) สมควรให้ดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้ถูกลงโทษไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติตาม (๒) มิได้และถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะตายจะมีมติตาม (๗) มิได้ด้วย

ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผูุ้ทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากผลการพิจารณาดังกล่าวเป็นเหตุในลักษณะคดี ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผูุ้ทธรณ์ด้วย

หมวด ๔

การดำเนินการตามมติ คำสั่งและคำวินิจฉัยอุทธรณ์

ข้อ ๓๔ เมื่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นประการใด ให้อธิการบดีออกคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติสภามหาวิทยาลัย โดยให้แจ้งผูุ้ทธรณ์ทราบ และเมื่อได้มีการดำเนินการตามมติดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการและจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้สภามหาวิทยาลัยได้รับทราบด้วย

กรณีที่ผูุ้ทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัย หรือในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยมิได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยได้รับเรื่อง ให้มีสิทธิดำเนินการต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในกรณีที่เป็นการข้าราชการหรือฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองในกรณีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้าง แล้วแต่กรณี

หมวด ๕

การยื่นเรื่องร้องทุกข์และการดำเนินการก่อนการพิจารณา

ข้อ ๓๕ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๓๖ บุคลากรหรือลูกจ้างประจำผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ยกเว้น กรณีการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีข้าราชการ ให้ร้องทุกข์ต่อสภามหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

(๒) กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้าง ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ม. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเป็นธรรม หรือได้รับการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่ก่อให้เกิดความคับข้องใจ

(๓) กรณีลูกจ้างประจำ ให้ร้องทุกข์ต่อสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๗ ภายใต้บังคับข้อ ๓๖ ผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) ไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติอื่นใดโดยไม่มีอำนาจ หรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

(๒) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ

(๓) ประวิงเวลา หรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องอันเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๓๘ เมื่อมีกรณีที่อาจร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๓๖ และข้อ ๓๗ หากผู้นั้นแสดงความประสงค์ที่จะขอปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

ถ้าหากผู้นั้นไม่ประสงค์ที่จะขอปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ให้ร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๓๖

ข้อ ๓๙ การร้องทุกข์เป็นเรื่องเฉพาะตัวต้องกระทำด้วยตนเอง จะร้องทุกข์สำหรับผู้อื่นไม่ได้ และให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัย หรือ ประธาน ก.อ.ม. แล้วแต่กรณี ภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๓๖

คำร้องทุกข์ ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์
- (๒) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
- (๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่อง
- (๔) คำขอของผู้ร้องทุกข์
- (๕) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถส่งคำร้องทุกข์ด้วยตนเองได้ ผู้นั้นจะมอบหมายให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งส่งคำร้องทุกข์ดังกล่าวแทนก็ได้ ทั้งนี้ การมอบหมายต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่ผู้ร้องทุกข์ไม่สามารถที่จะมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรได้ โดยมีหลักฐานประกอบ

กรณีที่ ก.อ.ม. เห็นว่าหนังสือร้องทุกข์ที่ยื่นไว้ อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือไม่ลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ ให้เลขานุการ ก.อ.ม. แจ้งผู้ร้องทุกข์แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ร้องทุกข์มิได้ปฏิบัติตามก็ให้มิมติไม่รับคำร้องทุกข์

หากผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาของ ก.อ.ม. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือทำเป็นหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัย หรือประธาน ก.อ.ม. ต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาก่อนที่ ก.อ.ม. จะเริ่มพิจารณา

ข้อ ๔๐ การร้องทุกข์ ตามข้อ ๓๖ (๑) และ (๒) ให้ยื่นหนังสือร้องทุกข์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับต่อสำนักงานสภามหาวิทยาลัยหรือเลขานุการ ก.อ.ม. แล้วแต่กรณี โดยสามารถยื่นเรื่องร้องทุกข์ด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ในกรณียื่นด้วยตนเอง ให้นับวันที่สำนักงานสภามหาวิทยาลัยหรือเลขานุการ ก.อ.ม. ประทับตรารับหนังสือไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ เป็นวันยื่นเรื่องร้องทุกข์ ในส่วนกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราวันที่ของหนังสือ เป็นวันยื่นเรื่องร้องทุกข์ ทั้งนี้ การนับระยะเวลาพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้นับแต่วันที่ประธาน ก.อ.ม. ได้รับหนังสือร้องทุกข์ และให้ ก.อ.ม. แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ได้รับทราบด้วย

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. หากสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอุทธรณ์นั้นแล้วเสร็จก่อน ให้คำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมนั้นตกไป

ข้อ ๔๑ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้รับคำสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ ถ้าผู้รับคำสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งให้ผู้แจ้งบันทึกการแจ้ง ลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้รับทราบคำสั่งแล้วตามวันที่ปรากฏในใบตอบรับ

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๔๒ เมื่อสำนักงานสภามหาวิทยาลัยหรือเลขาธิการ ก.อ.ม. ได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๓๙ แล้ว ให้จัดส่งหนังสืออุทธรณ์ไปยังประธาน ก.อ.ม. ภายในเจ็ดวัน เพื่อให้ ก.อ.ม. พิจารณาดำเนินการตามข้อบังคับนี้ และให้สำนักงานสภามหาวิทยาลัยหรือเลขาธิการ ก.อ.ม. แล้วแต่กรณี รายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบในการประชุมครั้งถัดไปด้วย

ข้อ ๔๓ เมื่อ ก.อ.ม. ได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๔๐ หรือข้อ ๔๒ แล้วแต่กรณี ให้ประธานกรรมการมีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจนั้นส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) เพื่อประกอบการพิจารณาภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือ

ข้อ ๔๔ หลักเกณฑ์ในการยื่นเรื่องร้องทุกข์และการดำเนินการก่อนการพิจารณาที่ไม่ได้กำหนดไว้ในหมวดนี้ ให้นำหมวด ๒ การยื่นอุทธรณ์และการดำเนินการก่อนการพิจารณา มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๖
การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๔๕ ให้ ก.อ.ม. ดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประธาน ก.อ.ม. ได้รับเรื่องร้องทุกข์ และเมื่อ ก.อ.ม. พิจารณาเสร็จแล้วให้เลขานุการของ ก.อ.ม. เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยในการประชุมสภามหาวิทยาลัยต่อไป

กรณีที่ ก.อ.ม. ไม่สามารถพิจารณาให้แล้วเสร็จตามระยะเวลา ตามวรรคหนึ่ง ให้ประธาน ก.อ.ม. ขออนุญาตขยายระยะเวลาต่อนายสภามหาวิทยาลัย พร้อมแสดงเหตุผลประกอบการขยายระยะเวลา แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินครั้งละสามสิบวัน

ข้อ ๔๖ เรื่องร้องทุกข์ที่ ก.อ.ม. จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นไปตามข้อ ๓๙ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๓๖

ข้อ ๔๗ ก.อ.ม. จะไม่รับเรื่องร้องทุกข์ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นเรื่องที่จะต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ตามข้อบังคับนี้
- (๒) เป็นเรื่องที่มีข้อเท็จจริงเดียวกันกับเรื่องที่เคยมีคำวินิจฉัยหรือการดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว
- (๓) เป็นเรื่องของผู้ร้องทุกข์พ้นจากสภาพการเป็นบุคลากรและลูกจ้างประจำไปแล้ว

ข้อ ๔๘ ก.อ.ม. อาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมรวมทั้ง คำชี้แจงจากผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือขอให้ผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์มาให้อภัยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ข้อ ๔๙ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ม. รับฟังแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ และผู้นั้นมีสิทธินำความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในกระบวนการพิจารณาของ ก.อ.ม. ได้ การใดที่นายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าผู้ร้องทุกข์หรือ ก.อ.ม. ให้ถือว่าเป็นการกระทำแทนผู้ร้องทุกข์ เว้นแต่ผู้ร้องทุกข์จะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น และหาก ก.อ.ม. พิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

หากผู้บังคับบัญชาจะแถลงแก้ ก็ให้มาแถลงแก้หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทน มาแถลงแก้ต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์มาแถลงด้วยวาจาแล้วประสงค์จะยื่นเอกสารเพิ่มเติม ก.อ.ม. อาจอนุญาตให้ยื่นได้ แต่ต้องยื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มาแถลงการณ์ด้วยวาจา

ข้อ ๕๐ ผู้ร้องทุกข์จะถอนเรื่องร้องทุกข์ในเวลาใด ๆ ก่อนที่ ก.อ.ม. หรือสภามหาวิทยาลัย จะพิจารณาหรือวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. หรือนายก สภามหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี ในกรณีผู้ร้องทุกข์ถอนเรื่องร้องทุกข์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ม. หรือสภามหาวิทยาลัย บันทึกไว้และจัดให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน เมื่อถอนเรื่องร้องทุกข์แล้วให้ดำเนินการตามข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐ ต่อไป ทั้งนี้ การถอนเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวไม่ตัดสิทธิผู้ร้องทุกข์ยื่นเรื่องร้องทุกข์ใหม่ภายใน ระยะเวลาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๕๑ การจำหน่ายเรื่องให้ทำเป็นคำสั่ง โดยให้ประธาน ก.อ.ม. ลงนามแจ้ง สภามหาวิทยาลัยและผู้ร้องทุกข์ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ร้องทุกข์ตายก่อนการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์
- (๒) ผู้ร้องทุกข์ถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่สภามหาวิทยาลัยพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้น
- (๓) ผู้ร้องทุกข์เพิกเฉยไม่ดำเนินการตามมติ ก.อ.ม.
- (๔) เหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นสิ้นสุดลง

ข้อ ๕๒ คำสั่งจำหน่ายเรื่องอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ชื่อผู้ร้องทุกข์
- (๒) ชื่อคู่กรณีในการร้องทุกข์
- (๓) เหตุแห่งการออกคำสั่ง

ข้อ ๕๓ ในระหว่างการพิจารณาของ ก.อ.ม. หากเห็นเป็นการสมควรให้ ก.อ.ม. กำหนด หลักประกันความเป็นธรรมเพื่อคุ้มครองผู้ร้องทุกข์มิให้ถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม อันเนื่องมาจากการร้องทุกข์ได้

ข้อ ๕๔ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์แล้ว ให้เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา วินิจฉัย ดังนี้

(๑) การกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น ขอบด้วย กฎหมายแล้ว หรือมีการมอบหมายงานความเหมาะสมแล้ว หรือมิได้มีการกระทำหรือพฤติการณ์ ในการประวิงเวลาหรือห่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องอันเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิ ประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร ให้ยกคำร้องทุกข์

(๒) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้อง ตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกเรื่องร้องทุกข์ และถ้าปรากฏหลักฐานว่าการร้องทุกข์นั้นเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตและก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ หรือเอาความเท็จมาร้องทุกข์ ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชา เพื่อดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป

(๓) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกขนั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกขให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกขนั้นถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้ผู้บังคับบัญชาแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๕) กรณีสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามควรแก่กรณี

หมวด ๗

การดำเนินการตามมติ คำสั่งและคำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๕๕ เมื่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เป็นประการใดแล้วให้อธิการบดีดำเนินการให้เป็นไปตามมติภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติสภามหาวิทยาลัย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ร้องทุกขและผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกขทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และเมื่อได้มีการดำเนินการตามมติดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการและจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้สภามหาวิทยาลัยได้รับทราบด้วย

ข้อ ๕๖ กรณีที่ผู้ร้องทุกขไม่พอใจคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัย หรือในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยมิได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกขให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยได้รับเรื่อง ให้มีสิทธิดำเนินการต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในกรณีที่เป็นการข้าราชการ หรือฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองในกรณีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้าง

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๗ การดำเนินการเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข ที่ได้ดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับและยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการหรือปฏิบัติตามข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่เดิมจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ

ข้อ ๕๘ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้ง ก.อ.ม. ตามข้อบังคับนี้ ให้ ก.อ.ม. ที่ได้รับการแต่งตั้งอยู่ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง ก.อ.ม. ตามข้อบังคับนี้ ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๕๙ ให้การทำนิติกรรม การทำธุรกรรม และการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ เป็นการทำนิติกรรม การทำธุรกรรม และการดำเนินการใด ๆ ตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ